

прѣди двадесетѣтъ годинахъ, а женихъ еще по млади, въ очакваніе-то да ся роди споредъ тѣхъ Мессіа.

Второ. распрѣсваніето на жидаветъ измежду всичкѣтъ по земѣтъ народы е втората голѣма черта на тозъ народъ, и причина-та е лесна; тѣ всякога сѣ живѣли въ бунтуванія и метежничества, даже и когато имахъ храмътъ и светыйтъ градъ прѣдъ очи, заради което и много пѣтя сѣ бывали изгонвани отъ живуваніето си въ обѣтованнѣтъ земѣхъ. Тѣй сѣщо сѣ испажданы и отъ много други мѣста, дѣто сѣ прибѣгвали, и така сѣ ся прѣсѣли на всѣдъ по вселеннѣхъ, за да търсятъ какъ да ся поминѣтъ. Освѣтъ туй цѣ-лыйтъ този родъ съставя много или малко една глота екытающи ся търговци и дѣто и да ся намѣрятъ не пріематъ да ся засѣдятъ и да ся задомѣтъ или да си купятъ каквото и да е стяжанія, нѣща които отъ всичко друго могатъ найвече да ги въспоставятъ на едно кое да е мѣсто въ свѣтътъ, за да го считатъ като соб-ствено отечество.

Туй распрѣсваніе можеше безъ друго да съсипе религіѣтъ имъ, ако да не бѣ оздравена тя отъ силѣтъ на общенародното имъ управленіе, и то зашто сѣ задлѣжены да живѣятъ всякога купомъ и изобщо съ едиѣхъ странѣхъ, да не зематъ чуждицы жены, а ястіята имъ и даже кланіята на животныѣхъ за ѣденіе да ся приго-твятъ споредъ едни опрѣдѣлены обычаи. Тѣзи нѣща ги исклуча-ватъ отъ всяко сношеніе и на едно съ други народы ѣденіе и по-слѣдствіе исклучаватъ ги отъ всяко опыгваніе за оглашеніе и обра-щаніе въ другѣхъ вѣрѣхъ.

Ако най-послѣ испытаны на кои причины за Промыслъ можемъ да отдадемъ тѣхното положеніе, ще намѣримъ че размноженіето, рас-прѣсваніето и привърженностѣхъ къмъ вѣрѣтъ имъ, давали сѣ и даватъ на всяко мѣсто и врѣме най-силныѣ доказателства за хри-стіанскѣтъ вѣрѣхъ, не само зашто тѣхното положеніе е прѣдсказано но и зашто тѣ самы сѣ были съкровищници на всичкѣтъ пророче-ства, които натегнуватъ къмъ собственното имъ смущеніе и смае-ваніе. Тѣхното трайно множество дава ни безбройны свидѣтели, ко-ито утвърждаватъ истинното на Писаніята отъ край до край. При-верженностѣхъ къмъ вѣрѣтъ имъ, прави неоторимо туй тѣхно сви-дѣтельство, зашто ако бы нѣкога тази жидовска глота да ся убѣде-ше въ Христіанството, и тѣй да исчезне отъ лицето на земѣтъхъ, несумѣнно бы помислили че всичкѣтъ пророчества на Ветхый Заветъ за рожденіето и исторіѣтъхъ на нашійтъ Спаситель сѣ ся псковали отъ Христіаннѣхъ, и че приблизително съ Сивилиннѣхъ про-рочества, сѣ списани много години подирѣ отъ събытіята, които сѣ искаде ужъ да прѣдскажѣтъ. Заради това нужно е сѣщество-ваніето на Евреитъ до скончаніе вѣка за освидѣтелствованіе и опа-метствованіе на великѣтъхъ онѣзи и народоспасителнѣхъ епохѣхъ, въ коѣто *словото станѣ плѣтъ*, т. е. духътъ взе да оборва веществото.